

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie zastąpi obowiązujące rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie *dofinansowania zadań ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej* (Dz. U. Nr 156, poz. 1051), zwane dalej „dotychczasowym rozporządzeniem”, którego obowiązek wydania wynika z art. 86 ust. 6 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.).

Po niemal czteroletnim okresie obowiązywania ww. rozporządzenia, niezbędne jest dokonanie stosownych zmian w materii prawnej regulującej wydatkowanie środków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, zwanego dalej „Funduszem”. W trakcie prac nad projektowanym rozporządzeniem stwierdzono, iż w związku z zakresem i charakterem zmian konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia, zamiast nowelizowania obowiązującego.

Zmiany w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia mają na celu umożliwienie skuteczniejszej realizacji zadań Ministra Sportu i Turystyki, zwanego dalej „Ministrem”, w zakresie wynikającym z delegacji do wydania ww. rozporządzenia.

Najistotniejszą zmianą w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia jest wprowadzenie narzędzia w postaci programów ogłaszanych przez Ministra, służącego realizacji polityki resortu i uszczegóławiającego warunki przyznawania dofinansowania ze środków Funduszu. Na poziomie programów określony zostanie cel i sposób wydatkowania środków Funduszu oraz doprecyzowane zostaną warunki dofinansowania realizacji zadań, tryb składania wniosków o dofinansowanie oraz przekazywania środków Funduszu na realizację tych zadań. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia, w dużym stopniu ułatwią wnioskodawcom możliwość ubiegania się o dofinansowanie. Przedmiotowe rozwiązanie będzie bezpośrednim odniesieniem do obszarów istotnych z punktu widzenia misji i zadań Ministra oraz umożliwi skuteczne i efektywne dysponowanie środkami publicznymi w obszarze inwestycji sportowych oraz rozwijania sportu dzieci, młodzieży i sportu osób niepełnosprawnych. Zmiany w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia, dotyczące w szczególności wprowadzenia narzędzia programów Ministra, są rozwiązaniami analogicznymi do zastosowanych w rozporządzeniu: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań z zakresu kultury, trybu składania wniosków oraz przekazywania środków z Funduszu Promocji Kultury (Dz. U. Nr 118, poz. 797), zwanym dalej „rozporządzeniem Ministra Kultury” oraz Ministra Zdrowia z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań z zakresu ochrony zdrowia, trybu składania wniosków oraz przekazywania środków z Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 27), zwanym dalej „rozporządzeniem Ministra Zdrowia”.

W związku z potrzebą zwiększenia przejrzystości przedmiotowej materii dokonano podziału tekstu rozporządzenia na 5 rozdziałów:

- rozdział 1 - Przepisy ogólne;
- rozdział 2 - Dofinansowanie realizacji zadań inwestycyjnych;
- rozdział 3 - Dofinansowanie realizacji zadań z zakresu rozwijania sportu;
- rozdział 4 - Umowa, płatności i rozliczenie (obejmujący wspólne elementy dla wszystkich dotacji udzielanych z Funduszu);
- rozdział 5 - Przepisy przejściowe i końcowe.

Należy podkreślić, iż proponowane zmiany w swej istocie dotyczą głównie aspektów organizacyjno – proceduralnych. Co do zasady, nie wiążą się z nałożeniem na adresatów rozporządzenia nowych obowiązków powodujących wzrost obciążeń biurowatycznych.

Rozdzielenie procedur uzyskiwania dofinansowania właściwych dla zadań inwestycyjnych od procedur właściwych dla zadań z zakresu rozwijania sportu, jest konieczne ze względu na podnoszony przez wnioskodawców brak czytelności przepisów dotychczasowego rozporządzenia.

Podstawowe zmiany dotyczą:

- wprowadzenia „programów” jako dokumentów określających szczegółowe cele przyznawania dofinansowania;
- zmiany granicznych dat składania wniosków. Szczegółowe daty będą wskazywane każdorazowo przez Ministra w odpowiednich „programach”, adekwatnie do posiadanych środków, z uwzględnieniem specyfiki danego zadania;
- korekt w zakresie wysokości limitów maksymalnego dofinansowania dla niektórych podmiotów bądź zakresów inwestycyjnych;
- doprecyzowania procedur oraz niektórych pojęć, takich jak: koszt bezpośredni, koszt pośredni, termin zakończenia zadania inwestycyjnego, wydatek kwalifikowany.

Zmiany szczegółowe:

Zmiana tytułu projektu rozporządzenia wynika z doprecyzowania nazwy rozporządzenia do treści wynikającej z delegacji ustawowej.

W § 2 projektowanego rozporządzenia wprowadzono skróty mające na celu zwiększenie czytelności tekstu.

W § 3 projektowanego rozporządzenia ujęto w słowniczku pojęcia:

- „koszt bezpośredni”, „koszt pośredni” oraz „wydatek kwalifikowany” - pojęcia te są konieczne do sprecyzowania z uwagi na istotną rolę w procesie prawidłowej obsługi realizacyjnej i rozliczeniowej zadania inwestycyjnego i zadania z zakresu rozwijania sportu, z tym że do obu rodzajów zadań w wypracowanej wieloletniej praktyce stosuje się odmienną nomenklaturę i klasyfikację wydatków/kosztów obejmowanych dofinansowaniem; oznaczenie pojęcia kosztu bezpośredniego i pośredniego w przypadku zadań z zakresu rozwijania sportu umożliwi stworzenie precyzyjnej klasyfikacji kosztów wydatkowanych

bezpośrednio na realizację zadania oraz kosztów, które związane są z realizacją zadania w sposób pośredni;

pojęcie wydatku kwalifikowanego w przypadku zadań inwestycyjnych jest zapożyczone z terminologii funkcjonującej w obrębie funduszy unijnych. Oznacza tym samym ten zakres wydatków, zaklasyfikowany w danym zadaniu inwestycyjnym, który może być objęty dofinansowaniem. Właściwe programy, w ramach których wnioskuje się o dofinansowanie będą szczegółowo określać kategorie wydatków kwalifikowanych, jak również tych nie podlegających dofinansowaniu;

- „termin zakończenia zadania inwestycyjnego” - niniejsza zmiana wynika z konieczności jednoznacznego zidentyfikowania daty zakończenia zadania inwestycyjnego, co ma duże znaczenie praktyczne w procesie rozliczenia udzielonego dofinansowania. Należy podkreślić, że proces inwestycyjny dzieli się na wiele mniejszych etapów i czynności. Dotyczy to również fazy końcowej przedsięwzięcia, która jest zróżnicowana w czasie w odniesieniu do różnych aspektów inwestycyjnych, np. budowlanych, techniczno-organizacyjnych, finansowo-ekonomicznych i innych. Z uwagi na fakt, że inwestycję należy rozliczyć w ciągu 50 dni od jej zakończenia, należało doprecyzować, co należy rozumieć przez pojęcie zakończenia zadania inwestycyjnego. Najbardziej obiektywnym (a przy tym czytelnie identyfikowalnym na osi czasu) momentem zakończenia jest dzień uprawomocnienia się decyzji o pozwoleniu na użytkowanie (co do zasady po upływie 14 dni od dnia wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie). Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż nie wszystkie obiekty wymagają uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, bowiem dotyczy to, co do zasady jedynie obiektów budowlanych na wzniesienie, dla których wymagane jest pozwolenie na budowę, a obiekt taki jest zaliczony do kategorii V, IX-XVIII, XX, XXII, XXIV, XXVII-XXX, o których mowa w załączniku do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40). W związku z powyższym dla pozostałych obiektów należało zdefiniować moment zakończenia w inny sposób. Minister uznał, że najwłaściwszym będzie protokół odbioru końcowego obiektu budowlanego. Z praktyki dotyczącej dofinansowania inwestycji z Funduszu wynika, że obiekty infrastruktury sportowej niewymagające pozwolenia na budowę to przede wszystkim boiska i inne terenowe urządzenia sportowe, które to obiekty nie wymagają uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie;
- „wnioskodawca” - sprecyzowano, iż wnioskodawcą jest zarówno podmiot ubiegający się o dofinansowanie jak również podmiot, z którym Minister zawiera umowę o dofinansowanie.

W § 4 projektowanego rozporządzenia wskazano na co przeznaczają się środki Funduszu. Zmiana w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia polega na usunięciu z przedmiotowego katalogu „kosztów obsługi Funduszu”. Powyższe wynika bezpośrednio ze sformułowania delegacji ustawowej, która wskazuje, iż wydatki Funduszu są przeznaczone na przebudowę, remonty

i dofinansowanie inwestycji obiektów sportowych oraz rozwijanie sportu wśród dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych.

W § 5 projektowanego rozporządzenia dokonano zmiany redakcyjnej.

W dotychczasowym rozporządzeniu wyodrębniano tzw. inwestycje terenowe realizowane w ramach programu rozwoju regionalnej infrastruktury sportowej oraz inwestycje strategiczne realizowane w ramach programu inwestycji o szczególnym znaczeniu dla sportu i inne programy Ministra. W projektowanym rozporządzeniu dokonano również dodatkowego rozdziału na program inwestycji strategicznych oraz inne programy inwestycyjne. Rozdział ten ma na celu podkreślenie odrębności innych programów Ministra od programu strategicznego.

W § 6 ust. 1 projektowanego rozporządzenia określono, iż dofinansowanie zadań inwestycyjnych może wynieść do 50% wydatków kwalifikowanych zadania inwestycyjnego, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

Zgodnie z dotychczasowym rozporządzeniem dofinansowanie mogło wynieść do 33% wartości inwestycji w przypadku inwestycji terenowych i do 50% w przypadku inwestycji strategicznych. W projektowanym rozporządzeniu wskazano jednolity poziom dofinansowania zadań do 50%. Poziomy maksymalnego możliwego do uzyskania na określone zadanie dofinansowania będą definiowane we właściwych programach inwestycyjnych.

W § 6 ust. 2 pkt 2-3 projektowanego rozporządzenia doprecyzowano katalog zadań, w przypadku których możliwe jest udzielenie dofinansowania w wysokości do 70%.

Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu: dofinansowanie zadania inwestycyjnego może wynieść do 70% wydatków kwalifikowanych w przypadku dwóch kategorii zadań:

- 1) dotyczących szkoły mistrzostwa sportowego w zakresie obiektów sportowych niezbędnych dla prowadzonego szkolenia sportowego;
- 2) realizowanych przez akademie wychowania fizycznego.

W zakresie dofinansowania inwestycji sportowych akademii wychowania fizycznego oraz szkół mistrzostwa sportowego dokonano zmian. W dotychczasowym przepisie użyto błędnie spójnika koniunkcji, co budziło wątpliwości odnośnie właściwej interpretacji przepisu. Przepis wskazywał również na inwestycje jednostki samorządu terytorialnego prowadzącej szkołę mistrzostwa sportowego, co mogło sugerować jakiegokolwiek inwestycje w infrastrukturę sportową takiej jednostki samorządu terytorialnego. Tymczasem intencją dofinansowania były jedynie inwestycje w infrastrukturę służącą prowadzonemu szkoleniu sportowemu danej szkoły mistrzostwa sportowego. Dotychczas zakresem tego przepisu były objęte jedynie szkoły mistrzostwa sportowego prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego. Z uwagi na coraz większe zróżnicowanie organów założycielskich dla szkół, w tym dla szkół mistrzostwa sportowego, postanowiono odejść od takiego zawężenia. Istotą doboru szkół mistrzostwa sportowego do dofinansowania powinna być m.in. realizacja programów szkoleniowych w porozumieniu z danymi Polskimi Związkami Sportowymi.

Zmieniono brzmienie przepisu dotyczącego dofinansowania zadań inwestycyjnych obiektów sportowych uszkodzonych lub zniszczonych w wyniku działania żywiołu.

W projektowanym rozporządzeniu w § 6 ust. 3 zmieniono limit na dofinansowanie zadań inwestycyjnych dotyczących obiektów sportowych uszkodzonych lub zniszczonych w wyniku działania żywiołu, zlokalizowanych w miejscowościach ujętych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. Nr 84, poz. 906, z późn. zm.)). Limitem tym jest wartość do 80% wydatków kwalifikowanych.

Limit określony w § 6 ust. 4 dotychczasowego rozporządzenia wynosi do 95%, ale dla jednostek samorządu terytorialnego był ograniczony do 80% w związku z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.). W projektowanym rozporządzeniu doprecyzowano również, iż na podstawie niniejszego przepisu dofinansowane mogą być zadania inwestycyjne dotyczące obiektów uszkodzonych lub zniszczonych.

Ujednolicono również dla wszystkich podmiotów maksymalny wskaźnik dofinansowania na poziomie do 80%. Ustalona na nowo wartość maksymalnego pułapu dofinansowania jest nadal bardzo wysoka i powinna wystarczyć każdemu z inwestorów do zrealizowania zadania odtworzeniowego w związku z wystąpieniem żywiołu.

W § 6 ust. 4 projektowanego rozporządzenia dodano pkt 2 dotyczący dofinansowania do 99% realizacji zadań inwestycyjnych, dla których wnioskodawcą jest instytut badawczy – Instytut Sportu, zwany dalej „Instytutem”.

Instytut jest strategicznym partnerem Ministerstwa Sportu i Turystyki, zwanego dalej „Ministerstwem”, w zakresie wsparcia naukowego dla polskiego sportu. Utrzymanie takiego statusu wymaga jednak ciągłych inwestycji, w tym infrastrukturalnych. Począwszy od 2013 r. Minister wspiera realizację przez Instytut projektów badawczych na rzecz polskich związków sportowych. Ponadto, na mocy umowy z Ministrem na przygotowania zawodników do igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata i Europy, Instytut jest głównym wykonawcą badań diagnostycznych dla najlepszych polskich sportowców, w tym medalistów tych imprez. Kompleksowe badania diagnostyczne, do których zaangażowani są specjaliści z wielu dyscyplin naukowych (takich na przykład jak: antropologia, biochemia, biomechanika, dietetyka, endokrynologia, fizjologia, genetyka, medycyna, psychologia sportu) wymagają nie tylko kompetentnej kadry i nowoczesnej aparatury pomiarowej, ale też odpowiednich laboratoriów, zapewniających niezbędną jakość wykonywanych pomiarów i analiz. Instytut wykonuje również zadania dla Ministerstwa związane z działalnością kontrolną sportu dzieci i młodzieży. Głównym celem tego programu jest poszukiwanie najbardziej uzdolnionych zawodników, którzy mieliby szanse na sukcesy w rywalizacji sportowej na poziomie mistrzostw świata i igrzysk olimpijskich. Poza tym, Instytut prowadzi długoletnią współpracę naukowo-diagnostyczną z przedstawicielami większości sportów uznanych przez Ministra za strategiczne (np. Polski Związek Łyżwiarstwa Szybkiego, Polski Związek Narciarski, Polski Związek Pływacki, Polski Związek Wioślarski,

Polski Związek Kajakowy, Polski Związek Kolarski). Zawodnicy uczestniczący w badaniach nierzadko spędzają w Instytucie po kilka dni, co niesie za sobą potrzebę zapewnienia im co najmniej podstawowych warunków do prowadzenia treningu. Przeprowadzanie powyższych badań podobnie wygląda w wielu tego typu instytucjach na świecie, gdzie obok bazy diagnostycznej funkcjonuje baza treningowa. Instytut realizuje także program podnoszenia kwalifikacji dla czołowych trenerów o nazwie Akademia Trenerska. W ramach tego programu prowadzone są wykłady i szkolenia, a także zajęcia warsztatowe, podczas których przeprowadzane są pokazy różnych ćwiczeń i rozwiązań treningowych. W Instytucie działa również Zakład Badań Antydopingowych, posiadający akredytację Światowej Agencji Antydopingowej (jako jeden z 32 na świecie). W związku z powyższym w ocenie Ministra zasadnym jest nadanie identycznego jak w przypadku Centralnego Ośrodka Sportu, preferencyjnego statusu Instytutowi.

W § 7 ust. 1 projektowanego rozporządzenia określono, że program rozwoju regionalnej infrastruktury sportowej stanowić ma program ogłaszany przez Ministra, w ramach którego realizowane będą zadania ujęte w wojewódzkich wieloletnich programach rozwoju bazy sportowej, uchwalanych przez sejmiki województw.

W § 4 ust. 1 pkt 1 dotychczasowego rozporządzenia określone jest, że w zakresie realizacji zadań inwestycyjnych obiektów sportowych, środkami Funduszu można dofinansowywać realizację zadań inwestycyjnych określonych w wojewódzkich wieloletnich programach rozwoju bazy sportowej, uchwalonych przez sejmiki województw. W projektowanym rozporządzeniu wprowadzono pojęcie „Programu rozwoju regionalnej infrastruktury sportowej”, jako dokumentu, który ma wskazać sposób tworzenia programów wojewódzkich. Należy podkreślić, że to Minister jest dysponentem środków Funduszu, zatem jest też podmiotem odpowiedzialnym za nabór, obsługę i rozliczenie proponowanych przez sejmiki inwestycji. Wreszcie to Minister między innymi realizuje politykę rozwoju infrastruktury sportowej, wskazuje priorytety oraz diagnozuje zapotrzebowanie na rozwój infrastruktury sportowej w kraju. W związku z powyższym, Minister potrzebuje jednoznacznego narzędzia w celu ukierunkowania swojej polityki w terenie. Takim narzędziem jest program, którego realizacja przez sejmiki będzie warunkiem koniecznym do możliwości wykorzystania całości wstępnie przyznawanych środków (w ramach tzw. limitów, tj. podziału środków, o których mowa w § 7 ust. 3 projektowanego rozporządzenia). Ta zmiana koresponduje z wnioskiem zgłoszonym przez Najwyższą Izbę Kontroli, która skrytykowała zbyt mały nadzór kierunkowy Ministra. W wystąpieniu z dnia 14 maja 2013 r. Najwyższa Izba Kontroli, po kontroli w zakresie wychowania fizycznego i sportu w szkołach publicznych i niepublicznych w latach 2007-2012 (do dnia 14 grudnia), stwierdziła: „Minister (...) określał jedynie limity środków dla poszczególnych samorządów województw na rozwój infrastruktury sportowej (...). Powyższe spowodowało, że jedynie od samorządów województw zależy, jakie inwestycje zostaną zakwalifikowane do dofinansowania w ramach przyznanych przez Ministerstwo limitów, jaka będzie kwota dotacji przeznaczonych na poszczególne inwestycje, a ponadto czy zostaną dofinansowane nowe obiekty, czy też remonty lub modernizacja obiektów już istniejących”.

W § 7 ust. 2 projektowanego rozporządzenia dokonano nowego ustalenia przedziału środków przeznaczanych przez Ministra na dofinansowanie inwestycji realizowanych w ramach wojewódzkich wieloletnich programów rozwoju bazy sportowej.

Zgodnie z brzmieniem § 4 ust. 1 pkt 1 dotychczasowego rozporządzenia, wysokość środków Funduszu przeznaczana na inwestycje terenowe nie mogła przekroczyć 50%.

Zmiana zaproponowana w projektowanym rozporządzeniu z jednej strony ma zapewnić co najmniej 30% środków na realizację programów wojewódzkich, z drugiej zaś strony zlikwidować nieracjonalne ograniczenie tych środków do sztywnego poziomu 50%. Oznacza to w praktyce gwarancję wsparcia inwestycji realizowanych na poziomie regionalnym kwotą odpowiadającą co najmniej 30% środków przeznaczanych ogółem na zadania inwestycyjne (wartość minimalna). Jednocześnie przepis ten umożliwi Ministrowi przeznaczenie na dofinansowanie inwestycji realizowanych w ramach wojewódzkich wieloletnich programów rozwoju bazy sportowej kwoty odpowiadającej więcej niż 50% środków przeznaczanych na zadania inwestycyjne.

Projektowane rozporządzenie nie uwzględnia czynnika, o którym w § 4 ust. 2 pkt 3 dotychczasowego rozporządzenia.

Wskazany powyżej przepis dotyczy czynnika – liczby obiektów sportowych w województwie, który ma wpływ na podział środków pomiędzy województwa. Udzielanie dofinansowania na realizację zadań zgodnie z dotychczasowym rozporządzeniem, budzi wiele wątpliwości. Okazuje się bowiem, iż czynnik ten jest bardzo trudny do stosowania ze względu na brak dookreślenia w przepisie, czy premiować województwa słabsze czy liderów rozwoju infrastruktury sportowej. Jednocześnie ze względu na trudności z uzyskaniem danych statystycznych odnośnie ogółu inwestycji sportowych (w tym niefinansowanych z Funduszu), jak również z porównywalnością inwestycji (np. boisko czy hala sportowo-widowiskowa) czynnik ten nie spełniał zamierzonych celów.

§ 7 ust. 3 pkt 3, 4 i 5 projektowanego rozporządzenia.

W ww. przepisach dodano nowe czynniki współdecydujące o wielkości przyznawanego poszczególnym województwom limitu środków finansowych. Zatem przy podziale na poszczególne województwa środków Funduszu, zgodnie z ww. przepisami bierze się pod uwagę:

- wielkość nakładów wydatkowanych przez samorząd województwa na sport dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych, a co za tym idzie: aktywność w obszarze rozwoju sportu dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych. W ocenie Ministra premiowane powinny być te województwa, które włączają się aktywnie w finansowanie sportu, zarówno ze środków własnych, jak i pozyskiwanych środków unijnych, wydatkowanych w ramach regionalnych programów operacyjnych;
- skuteczność w koordynacji procesu wydatkowania środków. Poszczególne województwa nie zawsze wskazują rzetelnie przygotowane wnioski inwestycyjne, co niekiedy skutkuje wieloletnimi opóźnieniami w realizacji programów wojewódzkich, jak również powoduje

niepełne wykorzystanie transz danego roku (limit środków przyznany dla województwa na dany rok). Zbliżone rodzajowo zastrzeżenie dotyczy również właściwego monitoringu realizacji poszczególnych inwestycji, a także ewentualnych działań zaradczych na rzecz wykorzystania pełnej transzy przyznanej do wykorzystania na dany rok. Niewykorzystanie transz w sposób, o którym mowa, jest sytuacją wysoce niepożądaną, powodującą zmniejszenie ilości środków przeznaczanych na inwestycje sportowe (w konsekwencji zmniejszające całościowo liczbę tych inwestycji). W związku z powyższym, w oparciu o zidentyfikowany w okresie wieloletnim stan faktyczny, konieczne stało się wprowadzenie odpowiedniego mechanizmu korygująco-motywuującego, skutkującego ujemną korektą środków przyznawanych na rok kolejny. Mechanizm ten ma na celu wzmocnienie nadzoru marszałków nad realizacją programu w poszczególnych województwach.

- inne wskaźniki istotne z punktu widzenia racjonalnego rozwoju regionalnej infrastruktury sportowej. Dobór innych wskaźników będzie miał na celu optymalizowanie alokacji środków Funduszu przeznaczonych na rozwój infrastruktury sportowej w poszczególnych województwach.

W § 8 projektowanego rozporządzenia wskazano, jakie kategorie wydatków kwalifikowanych mogą być objęte dofinansowaniem realizacji zadań inwestycyjnych.

Konieczność jednoznacznego wskazania katalogu możliwych do dofinansowania wydatków kwalifikowanych, ułatwić ma zarówno nabór wniosków inwestycyjnych (w tym ich przygotowanie ze strony wnioskodawców, ocenę ze strony Ministerstwa), jak i późniejszą obsługę zadania (jednolita siatka pojęciowa oparta o obowiązujące przepisy prawa).

W § 9 projektowanego rozporządzenia wskazano minimalny zakres zagadnień koniecznych do zawarcia w ogłoszeniu programów inwestycyjnych oraz dodano przepis, na mocy którego Minister może zwiększyć wysokość środków Funduszu przeznaczonych na realizację danego programu inwestycyjnego (§ 9 ust. 2 projektowanego rozporządzenia) W dotychczasowym rozporządzeniu nie definiowano istoty programów (dotyczących zadań inwestycyjnych) zatwierdzanych przez Ministra. Rozporządzenie w swej treści wskazywało jedynie na istnienie programu inwestycji o szczególnym znaczeniu dla sportu opracowanym przez Ministra oraz inne programy wdrożone przez Ministra, a także na wojewódzkie programy rozwoju bazy sportowej, uchwalane przez sejmiki województw. Nie precyzowano natomiast samej istoty tych programów, ich formy i treści. Projektowana regulacja określa wymogi, jakie musi zawierać każde ogłoszenie programu. Wszystkie środki przeznaczane na rozwój infrastruktury sportowej (dofinansowanie zadań polegających na przebudowie, remontach i inwestycjach obiektów sportowych) wydatkowane są w oparciu o ogłaszane przez Ministra programy.

Możliwość zwiększenia wysokości środków, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 3 projektowanego rozporządzenia wynika z konieczności optymalizacji wykorzystania środków Funduszu i zagospodarowywania oszczędności i nadwyżek powstałych w jednych programach na korzyść innych.

W ust. 3 niniejszego paragrafu wskazano, iż ogłoszenie programów publikuje się w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa, zwane dalej „BIP”. Zatem ogłoszenie danego programu będzie publikowane w BIP Ministerstwa w zależności od podejmowanych działań przez Ministra związanych z bieżącym zapotrzebowaniem na realizację danego programu oraz w zależności od posiadanych środków Funduszu.

§ 10 projektowanego rozporządzenia dotyczy wniosków o dofinansowanie zadań inwestycyjnych.

W ust. 2 wskazano, iż termin składania wniosków inwestycyjnych zostanie szczegółowo określony w ogłoszeniu programu, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października roku poprzedzającego rok rozpoczęcia realizacji zadania inwestycyjnego i nie później niż do dnia 30 listopada roku, w którym dofinansowanie ma być udzielone. Termin na składanie wniosku inwestycyjnego uległ zatem zmianie w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia. Zmiana ta wynika z optymalizacji procesu naboru wniosków inwestycyjnych, w tym dostosowanie terminów naboru wniosków do możliwości organizacyjnych Ministerstwa.

Ust. 3 wskazuje jakie są konieczne wymagania, które powinien zawierać wniosek inwestycyjny. Wymagania te w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia zostały zmniejszone. Różnice te polegają głównie na zastąpieniu skomplikowanych wymogów dotyczących stanu zaawansowania i zakresu inwestycji, wymogiem przedstawienia opisu zakresu rzeczowego i finansowego zadania i jego harmonogramu. Szczegółowy zakres wniosku będzie określany każdorazowo w programie i będzie uzależniony od typu i charakteru przewidywanych działań inwestycyjnych.

Ust. 4 określa katalog dokumentów niezbędnych do załączenia do wniosku. Katalog dokumentów wymaganych jako załączniki do wniosku ulega nieznacznej zmianie w stosunku do określonego w dotychczasowym rozporządzeniu. W projektowanym rozporządzeniu zrezygnowano w szczególności z konieczności dołączania do wniosku inwestycyjnego zobowiązania wnioskodawcy do zwrotu otrzymanej kwoty ze środków Funduszu wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczonymi od dnia otrzymania tych środków do dnia ich zwrotu, jeżeli wnioskodawca: a) wykorzysta środki z Funduszu niezgodnie z przeznaczeniem, b) nie zakończy inwestycji w terminie określonym w umowie.

Projektodawca w ust. 4 pkt 2 wprowadził dodatkowy załącznik, którego wymagać będzie tylko w konkretnych sytuacjach. Istotą wprowadzenia takiego przepisu jest stworzenie możliwości zachowania ciągłości etapów inwestycyjnych, a przez to krótszy okres realizacji zadania, którego realizatorem będzie Centralny Ośrodek Sportu lub Instytut Sportu. Celem wprowadzenia możliwości zastąpienia wymogu załączania decyzji o pozwoleniu na budowę, programem funkcjonalno-użytkowym, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. z 2013 r. poz. 1129), jest znacząca różnica kosztowa pomiędzy kosztem pełnej dokumentacji budowlanej, a kosztem przygotowania programu funkcjonalno-użytkowego. W sytuacji kiedy inwestorem jest Centralny Ośrodek Sportu lub Instytut Sportu,

a dofinansowanie ze środków Funduszu wynosi do 99%, zastosowanie powyższego rozwiązania umożliwi w szczególności:

- zniwelowanie problemów ze źródłem dofinansowania kosztów dokumentacji;
- wyeliminowanie sytuacji wykonywania kosztownych projektów bez możliwości ich realizacji;
- potencjalnie zwiększa możliwość współdziałania Ministra na rzecz jakości i kierunków funkcjonalnych tworzonej dokumentacji.

W ocenie Ministra wprowadzenie powyższego rozwiązania w stosunku do COS oraz Instytutu Sportu stworzy możliwość efektywnej realizacji rocznych planów finansowych Funduszu, dlatego też przepis ust. 4 pkt 2 dotyczyć ma tylko i wyłącznie Centralnego Ośrodka Sportu lub Instytutu Sportu.

Zmiana wymogów co do wniosku i jego załączników (§ 10 projektowanego rozporządzenia) dokonana została w celu uelastyczenia procedur, zgodnie z zasadą, aby wymagać tylko tyle dokumentów, ile jest koniecznych dla danego typu przedsięwzięć.

W § 11 projektowanego rozporządzenia wprowadzono przepisy określające szczegółowy cel i sposób wydatkowania środków Funduszu zawarty w formule programu w odniesieniu do zadań z zakresu rozwijania sportu.

§ 6 oraz § 7 dotychczasowego rozporządzenia zawiera katalog zadań przewidzianych do dofinansowania środkami Funduszu. Dotychczasowe rozporządzenie określa m. in. szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania na realizację przedmiotowych zadań, jak również precyzuje rodzajowo zadania możliwe do dofinansowania. W projekcie rozporządzenia powyższe przepisy zostały sformułowane pod nazwą program, który w swej istocie będzie bardzo szczegółowo określał cel i sposób wydatkowania środków Funduszu. Przedmiotowe rozwiązanie będzie bezpośrednim odniesieniem do obszarów istotnych z punktu widzenia misji i zadań Ministra oraz umożliwi skuteczne i efektywne dysponowanie środkami publicznymi. Przedmiotowe programy będą zawierały szczegółowe informacje o zadaniach przewidzianych do realizacji w obszarze ich funkcjonowania oraz o trybie i warunkach umożliwiających uzyskanie dofinansowania.

W przepisie § 11 projektowanego rozporządzenia wyszczególniony został obszar prowadzenia działalności wspierającej i kontrolnej z zakresu sportu dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych jako integralnego narzędzia w celu zapewnienia optymalnych warunków szkolenia, możliwości podnoszenia poziomu sportowego oraz wdrażania nowych koncepcji szkolenia.

W projekcie rozporządzenia usunięto przepisy odwołujące się do przeprowadzania konkursu w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.).

W § 9 dotychczasowego rozporządzenia określony był tryb udzielania dofinansowania, który odnosi się bezpośrednio do przepisu art. 11 ust. 2 ww. ustawy. Istotną zmianą wprowadzoną do projektowanego rozporządzenia jest rezygnacja z powyższego przepisu. Projektowane rozporządzenie uszczegóławia warunki dofinansowania zadań, tryb składania wniosków

o dofinansowanie oraz przekazywanie środków Funduszu na realizację zadań na poziomie programów. W ocenie projektodawcy zmiana taka wpłynie na zwiększenie efektywności wykorzystania środków publicznych, zgodnie z priorytetami i misją Ministra, umożliwiając precyzyjne ich ukierunkowanie. Przedmiotowa zmiana wynika również z faktu, iż odwołanie do art. 11 ust. 2 ww. ustawy odnosiło się tylko do udzielania dofinansowania na realizację zadań z zakresu rozwijania sportu. W związku z tym inny tryb był stosowany w odniesieniu do udzielania dofinansowania na realizację zadań inwestycyjnych. W ocenie Ministra rozróżnienie takie budzi wątpliwości oraz kształtuje w różny sposób udzielanie dofinansowania ze środków Funduszu. Powyższa zmiana ma zatem na celu ujednoczenie trybu w zakresie starań wnioskodawców o przyznanie dofinansowania na realizację zadań, zarówno inwestycyjnych, jak i z zakresu rozwijania sportu.

W § 12 projektowanego rozporządzenia określono wytyczne dotyczące informacji, jakie powinno zawierać ogłoszenie programu z zakresu rozwijania sportu.

Przedmiotowy przepis jest jedną z najistotniejszych zmian w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia. Jak wskazano na wstępie, wprowadzenie narzędzia w postaci programów ogłaszanych przez Ministra, ma służyć realizacji polityki resortu i uszczegóławiać warunki przyznawania dofinansowania. Na poziomie programów określony zostanie cel i sposób wydatkowania środków Funduszu oraz doprecyzowane zostaną warunki dofinansowania zadań, tryb składania wniosków o dofinansowanie oraz przekazywania środków Funduszu na realizację tych zadań. Ogłoszenie programu zawierać będzie w ocenie Ministra istotne wytyczne dotyczące danego programu. Zgodnie z projektowanym § 12 ust. 1, ogłoszenie programu ma zawierać w szczególności informacje, które w jak najbardziej precyzyjny sposób wskażą wnioskodawcom wytyczne niezbędne w zakresie danego programu.

§ 13 projektowanego rozporządzenia dotyczy wniosków o dofinansowanie zadań z zakresu rozwijania sportu.

W ust. 2 wskazano, iż termin składania wniosków z zakresu rozwijania sportu zostanie szczegółowo określony w ogłoszeniu programu, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października roku poprzedzającego rok realizacji zadania z zakresu rozwijania sportu i nie później niż do dnia 20 grudnia roku, w którym dofinansowanie ma być udzielone. Termin składania wniosku z zakresu rozwijania sportu uległ zmianie w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia. Przedmiotowa zmiana, tak samo jak w przypadku wniosków inwestycyjnych, wynika z optymalizacji procesu naboru wniosków z zakresu rozwijania sportu, w tym dostosowanie terminów naboru wniosków do możliwości organizacyjnych Ministerstwa.

W ust. 3 określono wytyczne dotyczące informacji, jakie powinny być zawarte we wniosku z zakresu rozwijania sportu. W projektowanym rozporządzeniu nie zmieniono przepisów regulujących niniejszy zakres informacji. Stworzono jedynie dodatkową możliwość ewentualnego żądania innych informacji mających charakter uzupełniający (nie wskazanych we wniosku), które mogą być niezbędne z uwagi na specyfikę zadań określonych w poszczególnych programach. Zgodnie z § 11 ust. 2 projektowanego rozporządzenia programy

dotyczą różnych obszarów: wspierania przedsięwzięć w zakresie upowszechniania sportu dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych; wspierania szkolenia sportowego i współzawodnictwa dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych oraz prowadzenia działalności wspierającej i kontrolnej systemu sportu dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych. Z uwagi na fakt, iż programy te różnią się od siebie, również wymogi co do wytycznych zawartych we wniosku z zakresu rozwijania sportu, realizacji danego zadania mogą się okazać różne. W przypadku jednych zadań dane wytyczne mogą mieć znaczący wpływ na ocenę wniosku z zakresu rozwijania sportu, a w przypadku innych zadań te same dane mogą się okazać zbędne. Dlatego też w ocenie Ministra ważnym jest aby wnioskodawcy mogli wykazać tylko istotne informacje dla danego programu.

§ 15 ust. 2 projektowanego rozporządzenia wskazuje istotne elementy jakie powinna zawierać umowa na dofinansowanie zawarta pomiędzy Ministrem a wnioskodawcą. W projektowanym rozporządzeniu dokonano uproszczenia w zakresie minimalnego zakresu koniecznego do uregulowania w umowie i ujednolicono wymogi dla zadań z zakresu rozwijania sportu i zadań inwestycyjnych. Zrezygnowano z wymogu przedstawiania oświadczenia o konieczności zwrotu nieprawidłowo wydatkowanych środków. Uznano, że nie mają one znaczenia w związku z faktem, że procedura zwrotu przeprowadzana jest w trybie określonym w ustawie o finansach publicznych, a fakt złożenia przedmiotowego oświadczenia nie ma żadnego znaczenia w warunkach procedury zwrotu.

Zrezygnowano także z obligatoryjnego zakazu ubiegania się o dofinansowanie w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem (do 2 lat). W rozporządzeniu dotychczasowym § 13 pkt 16 określa obowiązek uwzględnienia w umowie dotacyjnej klauzuli o zakazie ubiegania się o dofinansowanie przez okres do 2 lat w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem. Projektowane rozporządzenie nie zobowiązuje do zamieszczania w treści umowy o dofinansowanie przedmiotowej klauzuli. Rezygnacja z przedmiotowego wymogu związana jest z faktem, iż przepis ten jest skonstruowany nieprecyzyjnie i wywiera wiele wątpliwości zarówno po stronie wnioskodawców, jak i projektodawcy. Przepis ten wskazuje, iż zakaz ubiegania się o dofinansowanie nie może być dłuższy niż 2 lata. Nie zawiera on minimalnego okresu zakazu ubiegania się o dofinansowanie, zatem okres ten może być dowolnie kształtowany. W opinii Ministra niniejsza klauzula jest nieprecyzyjna i w związku z tym należało ją usunąć z projektowanego rozporządzenia.

W § 15 ust. 2 w pkt 12 projektowanego rozporządzenia dodano również do katalogu kwestii koniecznych do uregulowania w umowie o dofinansowanie - wymóg określenia obowiązków sprawozdawczych wnioskodawcy. Obowiązki sprawozdawcze wymienione w § 15 projektu rozporządzenia określane będą na poziomie umowy. Wynika to ze zróżnicowania danych niezbędnych do oceny zrealizowanego zadania oraz uzależnione jest od rodzaju zadania oraz charakteru prawno-organizacyjnego wnioskodawcy. Należy przy tym podkreślić, że dane sprawozdawcze przesyłane do Ministra mają charakter standardowy i szablony, a konieczność ich generowania nie stanowi żadnego obciążenia dla sprawnie zorganizowanego wnioskodawcy, realizującego dane zadanie. Sprawozdawczość jest kluczowym elementem monitoringu zadań,

a należyta sprawozdawczość umożliwi potwierdzenie realizacji zadania zgodnie ze złożonym wnioskiem o dofinansowanie i warunkami określonymi w umowie.

W § 15 ust. 2 w pkt 15 projektowanego rozporządzenia dodano również do katalogu kwestii koniecznych do uregulowania w umowie o dofinansowanie - wymóg określenia sposobu przeprowadzenia kontroli wykonania zadania. Uprawnienia w obszarze czynności kontrolnych Ministra są szeroko ujęte w § 19 dotychczasowego rozporządzenia. Usunięcie tych przepisów z projektowanego rozporządzenia wynika z braku możliwości regulacji w niniejszym rozporządzeniu kwestii dotyczących kontroli w sytuacji, gdy brak jest bezpośredniej delegacji ustawowej w tym zakresie. Kwestie proceduralne, związane z kontrolą realizacji zadania, zostaną zatem doprecyzowane w umowie. Planowane jest wprowadzenie do umów o dofinansowanie postanowień dotyczących prowadzenia postępowań kontrolnych na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej. Pozwoli to na ujednoczenie modelu, zasad i trybu wykonywania kontroli przez organy administracji rządowej w celu zapewnienia warunków do kompetentnego i efektywnego wykonywania istotnych funkcji aparatu państwowego. Zastosowanie jednolitych zasad, standardów i procedur kontroli spowoduje, że podmioty kontrolowane poddawane będą jednakowym obowiązkom i dysponować będą jednakowymi uprawnieniami.

W § 16 ust. 1 projektowanego rozporządzenia doprecyzowano, że dofinansowanie przekazywane jest na rachunek bankowy wnioskodawcy w wysokości i na warunkach wynikających z umowy o dofinansowanie.

Z uwagi na różne warunki przekazywania dofinansowania w odniesieniu do różnych programów, przeniesiono punkt ciężkości relacji między stronami, do umowy o dofinansowanie, która każdorazowo będzie określać wysokość przyznanych kwot, jak również terminy i warunki ich uzyskania (rodzaj przedkładanych dokumentów, potwierdzających możliwość i zasadność danej płatności).

§ 19 – 20 projektowanego rozporządzenia określa przepis przejściowy oraz przepisy końcowe.

W § 19 projektowanego rozporządzenia określono, że do realizowanych postępowań oraz do umów o dofinansowanie, zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe. Oznacza to, że zarówno umowy o dofinansowanie podpisane przed wejściem w życie projektowanego rozporządzenia jak i trwające postępowania konkursowe, będą realizowane oraz rozliczane na warunkach określonych w dotychczasowym rozporządzeniu. Powyższe ma związek z faktem, iż większość konkursów na zadania realizowane w roku 2014 została już ogłoszona, a termin składania wniosków na powyższe konkursy trwa do 30 listopada 2014 r. Przepisy przejściowe pozwolą na realizację oraz rozliczenie zadań dla konkursów już ogłoszonych na zasadach dotychczasowego rozporządzenia w sytuacji gdy w ramach danego konkursu wnioskodawca złoży wniosek w ramach konkursu, który jeszcze trwa.

§ 21 projektowanego rozporządzenia wskazuje, iż rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2014 r. Niniejszy termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia

związany jest z rozporządzeniem dotychczasowym oraz z konkursami, które zostały już ogłoszone na realizację zadań w roku 2014. Biorąc pod uwagę powyższe, okres *vacatio legis* należało dostosować do trwających już postępowań konkursowych, a co się z tym wiąże do zadań, które są w trakcie realizacji. Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem terminy na składanie wniosków o dofinansowanie mają zostać szczegółowo określone w danych programach, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października roku poprzedzającego rok rozpoczęcia realizacji zadania – zarówno w odniesieniu do zadań inwestycyjnych, jak i zadań z zakresu rozwijania sportu. Zatem termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia pozwoli na prowadzenie postępowań dotyczących dofinansowania realizacji zadań na rok 2015 na zasadach określonych w projektowanym rozporządzeniu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej - zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 11 marca 2014 r. (znak: DPUE.920.291.2014/2/EG).

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływać na podmioty ubiegające się o dofinansowanie realizacji zadań ze środków Funduszu.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych.

W ramach konsultacji społecznych projektowane rozporządzenie zostało w dniu 30 października 2013 r. przesłane celem zaopiniowania do Polskich Związków Sportowych, marszałków województw oraz 10 innych podmiotów. Uwagi do projektu zgłosili: Centralny Ośrodek Sportu, Polska Federacja Sportu Młodzieżowego, Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych „Start”, Polski Związek Orientacji Sportowej, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego, Wicemarszałek Województwa Lubuskiego, Związek Powiatów Polskich.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy proces legislacyjny, zgodnie z wymogami § 11a ust. 1 uchwały

nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa.

1) Uwagi Centralnego Ośrodka Sportu.

W tekście projektu rozporządzenia została uwzględniona uwaga Centralnego Ośrodka Sportu dotycząca zastąpienia zwrotu „decyzji prawomocnej” zwrotem „decyzji ostatecznej” oraz uwaga dotycząca możliwości załączania do wniosku inwestycyjnego, w przypadku braku pozwolenia na budowę - programu funkcjonalno-użytkowego, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno – użytkowego (Dz. U. z 2013 r. poz. 1129). Pozostałe uwagi redakcyjne nie zostały uwzględnione.

2) Uwaga Polskiej Federacji Sportu Młodzieżowego.

Uwaga odnosiła się do przeniesienia ciężaru sprecyzowania zasad i warunków zadań z zakresu rozwijania sportu z treści projektu rozporządzenia na mające zostać opracowane i ogłoszone przez ministra programy. Uwaga nie została uwzględniona. W ocenie projektodawcy powyższa zmiana jest jedną z najistotniejszych w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego. Celem jej jest wprowadzenie narzędzi w postaci programów ogłaszanych przez Ministra, służących realizacji polityki resortu i uszczegóławiających warunki przyznawania dofinansowania. Na poziomie programów określony zostanie cel i sposób wydatkowania środków Funduszu oraz doprecyzowane zostaną warunki dofinansowania zadań, tryb składania wniosków o dofinansowanie oraz przekazywania środków Funduszu na realizację tych zadań. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia w dużym stopniu ułatwią wnioskodawcom możliwość ubiegania się o dofinansowanie. Minister wskazał również, iż przedmiotowe rozwiązanie będzie bezpośrednim odniesieniem do obszarów istotnych z punktu widzenia jego misji i zadań oraz umożliwi skuteczne i efektywne dysponowanie środkami publicznymi w obszarze inwestycji sportowych oraz rozwijania sportu dzieci, młodzieży i sportu osób niepełnosprawnych.

3) Uwagi Polskiego Związku Sportu Niepełnosprawnych „Start”.

Pierwsza uwaga dotyczyła możliwości dofinansowania infrastruktury sportowej w wyższym udziale procentowym niż 50 %. Uwaga ta nie została uwzględniona z uwagi na fakt, iż inwestycje dotyczące sportu osób niepełnosprawnych traktowane są na zasadach ogólnych i nie wydaje się zasadnym tworzenie osobnych progów dofinansowania dla tego typu obiektów. Minister wskazał także, że dofinansowanie nowej infrastruktury, jak również generalne modernizacje ze względu na wymogi prawne, następuje z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.

Kolejna uwaga dotycząca zwiększenia kwot w stosunku do lat ubiegłych na sport osób niepełnosprawnych również nie została uwzględniona ze względu na fakt, iż rozporządzenie

nie reguluje wysokości kwot, które są przyznawane na realizację zadań zleconych w poszczególnych obszarach.

Następna uwaga dotyczyła rozpatrzenia możliwości dofinansowania w wyższym udziale procentowym niż 50% infrastruktury sportowej przeznaczonej dla osób niepełnosprawnych, m.in. tworzonych na bazie Ośrodka Sportowego PZSN „START” Wisła – centralnego ośrodka paraolimpijskiego z siedzibą w Wiśle. Uwaga ta także nie została uwzględniona. Minister wskazał, iż dofinansowanie nowej infrastruktury, jak również generalnych modernizacji, zawsze następuje z uwagi na wymogi zawarte w prawie budowlanym, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych. Ponadto inwestycje dotyczące sportu osób niepełnosprawnych traktowane są na zasadach ogólnych i nie wydaje się zasadnym tworzenie osobnych progów dofinansowania dla tego typu obiektów.

4) Uwaga Polskiego Związku Orientacji Sportowej.

Uwaga dotyczyła propozycji zmiany wysokości kosztów pośrednich z 10 % na 15%. Uwaga nie została uwzględniona. W ocenie Ministra zwiększenie kosztów pośrednich doprowadziłoby do zmniejszenia kosztów bezpośrednich realizacji zadania, co w konsekwencji skutkowałoby spadkiem wartości realizacyjnej przedsięwzięcia. Ponadto należy wskazać, iż podmiot zgłaszający uwagę wskazywał, że zwiększenie kosztów pośrednich zapewni obsługę zadania na wyższym poziomie w zakresie kontroli wydatków, nie uzasadniając na czym ta zmiana jakościowa miałaby polegać. Jednocześnie należy podkreślić, że koszty pośrednie mają służyć zapewnieniu skutecznej i efektywnej realizacji zadania z zakresu rozwijania sportu, co w opinii Ministra w sposób wystarczający gwarantuje dotychczas określona wysokość kosztów pośrednich na poziomie do 10%.

5) Uwaga Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego.

Uwaga dotycząca nadania nowego brzmienia § 2 pkt 12 projektowanego rozporządzenia: „zadania polegającego na budowie (przebudowie, rozbudowie, nadbudowie) lub remoncie obiektu sportowego zwanego dalej „zadaniem inwestycyjnym”, nie została uwzględniona z uwagi na sprzeczne brzmienie przepisu z delegacją ustawową.

6) Uwagi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego.

Uwaga mająca na celu obniżenie środków przeznaczanych na rozwój regionalnej infrastruktury sportowej z 50% na 30% również nie została uwzględniona. Minister wskazał, iż dotychczasowe rozporządzenie określa maksymalną wysokość środków Funduszu możliwą do przeznaczenia na realizację wojewódzkich wieloletnich programów rozwoju bazy sportowej na poziomie do 50%. Oznacza to, że przy obecnym stanie prawnym Minister nie może zwiększyć puli środków przeznaczonych na inwestycje terenowe powyżej poziomu 50%. Projektowane rozporządzenie nie określa maksymalnego limitu środków, a jedynie poziom minimalny, który nie może być mniejszy niż 30%.

Uwaga ogólna dotycząca respektowania priorytetów i kryteriów przyjętych przez sejmiki województw w sprawie rozwoju regionalnej infrastruktury sportowej nie została uwzględniona. Minister wskazał, iż jest on odpowiedzialny za efektywne i celowe rozdzielanie środków Funduszu oraz iż to on jest podmiotem odpowiedzialnym za realizację określonych polityk sektorowych. Dlatego też nie ma możliwości, aby poszczególne województwa prowadziły w tym względzie autonomiczne wobec Ministra działania. Projektodawca wskazał również, iż stara się integrować swoje programy inwestycyjne z uruchamianymi działaniami miękkimi, stąd tak ważny jest jednolity ośrodek decyzyjny odpowiedzialny za spójne zasady wydatkowania środków Funduszu. Ponadto Minister zaznaczył, iż powyższe stwierdzenia pozostają w korelacji z wnioskami Najwyższej Izby Kontroli, a które brzmią następująco: *„Minister (...) określał jedynie limity środków dla poszczególnych samorządów województw na rozwój infrastruktury sportowej (...). Powyższe spowodowało, że jedynie od samorządów województw zależy, jakie inwestycje zostaną zakwalifikowane do dofinansowania w ramach przyznanych przez Ministerstwo limitów, jaka będzie kwota dotacji przeznaczonych na poszczególne inwestycje, a ponadto czy zostaną dofinansowane nowe obiekty, czy też remonty lub modernizacja obiektów już istniejących”* (wystąpienie pokontrolne NIK z dnia 14 maja 2013 r. (tekst ujednolicony) po kontroli w zakresie wychowania fizycznego i sportu w szkołach publicznych i niepublicznych w latach 2007-2012 (do dnia 14 grudnia).

Ostatnią uwagą zgłoszoną przez samorząd Województwa Wielkopolskiego było pytanie czy termin składania wniosku inwestycyjnego umożliwi pozytywnie zweryfikować wniosek i przekazać zagwarantowane w umowie środki. W odpowiedzi Minister poinformował, iż określone w programach terminy naboru wniosków przewidywać będą racjonalną organizację procedur naboru i oceny wniosków, a także przekazywania wskazanych w umowie środków.

7) Uwagi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego.

Pierwsza uwaga dotyczyła propozycji utrzymania dotychczasowego poziomu wysokości środków Funduszu przeznaczonych na realizację zadań inwestycyjnych, określonych w wojewódzkich wieloletnich programach rozwoju bazy sportowej. W odpowiedzi Minister poinformował, iż dotychczasowe rozporządzenie określało maksymalną wysokość środków Funduszu możliwą do przeznaczenia na realizację wojewódzkich wieloletnich programów rozwoju bazy sportowej na poziomie do 50%. Oznacza to, że przy dotychczasowym stanie prawnym Minister nie mógł zwiększyć puli środków przeznaczonych na „inwestycje terenowe” powyżej poziomu 50%, natomiast mógł je zmniejszyć do dowolnie niskiego poziomu. Natomiast projektowane rozporządzenie nie określa górnego limitu środków na realizację wojewódzkich wieloletnich programów rozwoju bazy sportowej, a jedynie jego minimalny poziom, który nie może być mniejszy niż 30%. Rozwiązanie takie z jednej strony zabezpiecza minimalny poziom wydatków dotyczących inwestycji regionalnych, a z drugiej strony umożliwia ukierunkowanie na ten cel powyżej 50% środków przeznaczanych na inwestycje, co obecnie jest niemożliwe.

Druga uwaga dotyczyła braku sprecyzowania konkretnych dat składania wniosków o dofinansowanie, a jedynie podanie ramowych terminów, które mogą wprowadzić

dezorganizację przy ogłaszaniu naborów przez Województwa, kolejno w podejmowaniu uchwał, a następnie w składaniu wniosków przez wnioskodawców do Ministerstwa. W odpowiedzi Minister poinformował, iż konkretne terminy składania wniosków o dofinansowanie określone będą we właściwych programach, co ma na celu optymalizację procesu naboru wniosków o dofinansowanie, w tym dostosowanie terminów naboru wniosków do możliwości organizacyjnych Ministerstwa

Kolejna uwaga dotyczyła kwestii zamieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa informacji o terminie ogłoszenia programu. Propozycja niniejszej zmiany nie została jednak uzasadniona. W odniesieniu do powyższego, Minister uznał, iż nie jest konieczne i uzasadnione zamieszczanie informacji o terminie ogłoszenia programów w BIP. Programy Ministra ogłaszane będą w terminie umożliwiającym racjonalne i optymalne działanie wnioskodawców i Ministerstwa.

8) Uwaga Związku Powiatów Polskich.

Uwaga dotyczyła prośby o zmianę kryterium podziału środków w ramach inwestycji regionalnych. Związek Powiatów Polskich wskazał, że nie można uzależniać środków na inwestycje w gminach i powiatach od aktywności w wydatkowaniu środków na sport przez samorządy województw. W odpowiedzi na powyższe Minister poinformował, iż również samorząd województwa wydatkuje środki na rozwijanie sportu dzieci i młodzieży. Minister ogłaszając własne programy w tym zakresie liczy na współpracę – w tym finansową – ze strony marszałków województw. Aby ich zachęcić do partycypacji finansowej we współrealizacji programów ministerialnych potrzebne są racjonalne środki dobrowolnej zachęty. Idealnym mechanizmem jest zwiększenie środków na dofinansowanie inwestycji na obszarze tych województw, których samorządy wojewódzkie współfinansują programy ministerialne. Mechanizm ten wdrożono już w roku bieżącym.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym na dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa. Zgodnie z obowiązującym dotychczasowym rozporządzeniem większa liczba podmiotów otrzymuje dofinansowanie na realizację zadań inwestycyjnych, ale w niższej wysokości. Planowana regulacja spowodować może, iż wysokość przyznanego dofinansowania na realizację zadań inwestycyjnych dla poszczególnych podmiotów ulegnie zwiększeniu, przy jednoczesnym ograniczeniu liczby podmiotów uzyskujących dotacje. Powyższe wynika bezpośrednio z określenia maksymalnego pułapu dofinansowania zadań inwestycyjnych na poziomie do 50%. Zgodnie z dotychczasowym rozporządzeniem dofinansowanie mogło wynieść do 33% wartości inwestycji w przypadku inwestycji terenowych i do 50% w przypadku inwestycji strategicznych (poza określonymi wyjątkami).

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny. Rozporządzenie dotyczy głównie modelu wydatkowania środków na inwestycje sportowe oraz upowszechnianie sportu. W znaczącej większości dotyczy projektów o małej skali, które mają głównie znaczenie lokalne. Jednostkowe przypadki (inwestycje strategiczne) mają swoje oddziaływanie również na poziomie regionalnym. Mogą przyczynić się do wzrostu atrakcyjności danego regionu i mieć pozytywny wpływ na rozwój regionalny. Należy jednak podkreślić ograniczony charakter zjawiska.

6. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia nie wywiera wpływu na rynek pracy.

7. Wpływ regulacji na obciążenia administracyjne podmiotów, na które oddziałuje regulacja.

Wprowadzone regulacje nie wpłyną na poziom obciążeń administracyjnych.

Projektowane rozporządzenie wprowadzi narzędzia w postaci programów, służące do realizacji zadań. Na poziomie programów określone będą szczegółowe cele przyznawania dofinansowania. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia, w dużym stopniu ułatwią podmiotom możliwość ubiegania się o dofinansowanie.

8. Wpływ regulacji na koszty obsługi Funduszu.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia nie wpływa na koszty obsługi Funduszu.